

مرکز مجازی امام صادق علیه السلام

الروضة البهية في شرح اللمعة الدمشقية (إقرار)

صورت های اقرار ۲

جلسه ۱۷

استاد رفعتی

صورت های اقرار:

۱. اگر بگوید: برای او است این درهم، بلکه این درهم دیگر مال وی می باشد؛ حکم آن است که بر ذمه اش هردو درهم ثابت می گردد.
۲. اگر بگوید: برای او است این درهم، بلکه یک درهمی (بصورت نکره) مال او است؛ حکم آن است که یک درهم در عهده اش ثابت گشته که می باید به مقرر له بدهد.
۳. اگر شخصی بگوید: این متاع مال زید است، بلکه تعلق به عمرو دارد؛ حکم این است که متاع را به زید داده و سپس قیمت آن را از مقرر گرفته و به عنوان غرامت به عمرو می دهند؛ مگر آنکه زید، مقرر را تصدیق کند که متاع مال عمرو است.

قاعده کلی:

«بل» حرف اضراب بوده و حالت های زیر را می تواند داشته باشد:

الف: در کلام ایجابی باشد و بعدش مفرد باشد: در این صورت، ماقبلش را مسکوت می گذارد و حکم ماقبل را برای مابعد اثبات می کند:

۱. اگر دوطرف «بل» مختلف باشند یا دو چیز معین باشند؛ دوطرف «بل» هر دو اقرار

جداگانه ای محسوب می شوند.

۲. اگر دو طرف «بل» یا یک طرف آن مطلق باشد:

۱-۲. اگر از لحاظ کمیت یکی باشد: به یکی اقرار نموده.

۲-۲. اگر از لحاظ کمیت یکی نباشد: به اکثر ملزم می شود.

مرکز مجربان امام صادق علیه السلام

ب: اگر در جمله منفی باشد؛ تقریر ماقبل است و اثبات ضد آن برای مابعد است.

مسئله:

اگر دو شاهد عادل را گواه قرار دهد بر فروختن خانه به زید و گرفتن ثمن از او و سپس مدعی شود

که بین او و مقر له، تبانی و تواطی بر این امر بوده؛ ادعایش مسموع می باشد و می تواند مقر له را قسم دهد.

مقصود این است که بین مقرّ و مقرّ له اصلاً بیع و معامله ای واقع نشده و قبضی نیز صورت نگرفته؛ منتهی

طبق ادعای مقرّ، گواه قرار دادن شاهدین بر این امر از باب تواطی و سازشی بوده که بین آن دو واقع شده؛

از این رو، از مدعی تواطی آن را می پذیرند زیرا این امر بین عرف جریان داشته که برای اغراضی با یکدیگر

تبانی و سازش می کنند که عملی را مورد شهادت شهود قرار دهند.

ImamSadiq.tv

ImamSadiq.tv

ImamSadiq.tv

ImamSadiq.tv

ImamSadiq.tv

ImamSadiq.tv